

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy órá . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ügyvédek mozgalmá.

Pécs, 1901. június 3.

A történelem és a gyakorlati élet tapasztalata igazolják, hogy minél szabadságszeretőbb és demokratikusabb érületű valamely nemzet, annál nagyobb tekintélynek örvend a kebelében működő ügyvédi kar. Angliában, Franciaországban, Belgiumban, melynek ügyvédsége magas társadalmi és politikai színvonalon áll, az ügyvédi állás a legfényesebb és legtiszteltebb életpályák egyikét képezi. Angolországban kitűnő és páratlan becsülésnek örvendő bírókara kizárólag az ügyvédi karból nyeri kiegészítését, Franciaország legkitűnőbb államférfiai a nagytekintélyű ügyvédi karból kerültek ki s a világszerte feltűnést keltett Dreyfuss-per lefolyása is ékesen szóló bizonyosságot tett arról a köztisztelétről, a mely ott a jogvédői állást környezi. Helyesen mondja Zachariá, a nagy német jogtudós, hogy az ügyvédi kar megbecsülése a népek politikai képzettségének és polgárosultságának legbiztosabb fokmérője. És ebben a tekintetben az újabb alkotmányos korszak nálunk nem valami fényes tanubizonyosságát szolgáltatja a nemzet politikai képzettségének és polgárosultságának, mert nálunk az ügyvédi kar megbecsülése az újabb időben jóval a zérus fok alá szállott s divatos és népszerű jelszóvá lett az ügyvédek gyalázása és üldözése minden téren.

Méltán csudálkozással tölthet el ez a jelenség mindenkit, aki ismeri a magyar nemzet jogtisztelét és szabadságszeretetét, aki tudja, hogy ennek a prókátor nemzetnek ősi alkotmányát, törvényes szabadságát első sorban mindig a magyar ügyvédi kar jelesei védelmezték az idegen hatalom támadásaival szemben s Magyarország politikai megújodását s a modern parlamentáris jogállamok sorába való beiktatását is Kossuth Lajos, a nagy magyar ügyvéd vitte keresztül az ügyvédi karból került számos jeles munkatársának közreműködésével. Ha azonban a dolog mélyére hatolunk, rájövünk arra, hogy ennek oka főképen az összes országos viszonyokban, a törvénykezési rendszer hiányaiban s a mostoha törvényhozásban rejlik, mert a törvények rosszasága, a jog- és igazságszolgáltatás árnyoldalai miatt mindig az ügyvédek sújtattak. Az ügyvéd a törvények őre lévén,

kénytelen azok rendeleteihez ragaszkodni, ezeknek ferde és a jogérzetet sértő hatását tehát szintén az ügyvéd gyarlóságának tulajdonítja a közönség. Ezért még műveltebb emberek is az igazságszolgáltatás fogyatkozásait nem a törvények ferdeségeiben, hanem az ügyvédek furfangosságában s rosszakaratában keresik és még akkor is ebben találják, mikor az ügyvéd hivatásában törvényes kötelessége szerint a leglelkiismeretesebben jár el.

Nem akarjuk ezzel azt állítani, mintha maga az ügyvédi kar ment volna minden hibától, de erre vonatkozólag utalunk nagynevű jogtudósunk, Tóth Lőrincnek ama találó megjegyzésére, hogy e miatt az vessen követ az ügyvédi karra, aki elég botor lenne tagadni azt, hogy a viszonyok, az az erkölcsi levegő, a melyben élünk, átalakító, nemesítő vagy elsatnyító és elmérgesítő befolyással vannak az ember egész lényére, szellemére, erkölcsiségére. Az a nagy néptömeg, mely gunyját és támadásait az ügyvédi karra irányozza, nem gondolja meg, hogy ezzel a saját jogainak és szabadságának védőit alacsonyítja le és semmisíti meg a jogvédelem hatályosságát a tulkapásokra mindig hajlandó hatalommal szemben.

Ezért mondja Weiske Rechtslexiconjában, hogy az ügyvédek üldözése nem nagy dicséret a nemzeti jellemre, mert az ügyvédek gyanúsításában, erkölcselenséggel való vádolásában az a szemrehányás foglaltatik, hogy a nemzet annyira levetkőzte minden jogérzetét, maga is oly rossz és erkölcstelen, hogy kebeléből rendszerint önző és becsülésre nem méltó ügyvédek kerülnek ki, hogy jogvédőket nem szül, hanem a jogtalanság védőit, a kiket a legszigorubb felügyelet alatt szükséges tartani és hogy a jogállapotok oly romlottak, miszerint megbélyegző foglalkozás azok védelmére vállalkozni.

Nos, Magyarország kormánya és törvényhozása — úgy látszik — ekként vélekedik a magyar nemzetről és a magyar jogállapotokról, mert lépten-nyomon üldözik és alacsonyítják le az ügyvédi kart s felhasználva a rossz törvények hatása alatt az ügyvédek ellen a közönségben gyökeret vert ellenszenvet, azoknak működési körét az igazságszolgáltatásban iparkodnak mind szűkebb körre szorítani. Két legyet is üt ezzel a kormány egy

csapásra: megbénítja a magyar művelt társadalomnak azt az osztályát, a mely jóformán egymaga őrizte meg függetlenségét s nem állt be még azok sorába, a kik mindent a kormányhatalomtól várva gőryedeznek előtte; másrészt pedig a népszerűség sugaraiban sűtkérezik, mikor a jogvédők megrendszabályozásával a szabadelvűség nimbusába, öltözik s úgy tűnteti fel a dolgot, hogy a szabadságnak tesz szolgálatot, mikor mindenkinek megengedi belekontárkodni a jogvédelembe, a mely pedig sikerrel és hatályosan csak jogi szakképzettséggel teljesíthető a jogfejlődés mai korszakában, a melyben az egymást keresztező ezernyi érdekek oly bonyolult kérdéseket vetnek föl és olyan számos törvény alkotását teszik szükségessé.

Ezt a kettős célt szolgálja a polgári perrendtartásnak legutóbb közzétett javaslata, a mely ugyan nem egyéb, mint a német birodalmi és az osztrák perrendtartások szolgálai utánzása, mégis szükségesnek tartotta ezektől eltérőleg saját találmánya intézkedésekkel is szolgálni, amelyek egytől-egyig az ügyvédi képviselő megszorításának, az ügyvédek megrendszabályozásának, működésük megnehezítésének olyan lealázó bizonyítékai, a melyeket a mintául szolgált külföldi törvényekben hasztalan keresnének s a melyek a jogkereső közönség érdekében nemcsak nem szükségesek, de annak egyenesen kárára is szolgálnak.

Igy a javaslat nemcsak annyira kitégíti a járásbírók hatáskörét, mint a hogyan az kiterjesztve sehol a világon nincsen és ezekben az ügyekben a személyes pervitel mellett a jogtudatlan meghatalmazottak szereplését, nem is követelve meg ezektől más perrendtartások példájára legalább az önjoguságot, feltétlenül meggedi, sőt még a felelbiteli eljárásban sem írja elő kötelező ügyvédi képviselőt, a mi nek szintén ninesen párja semmiféle modern törvénykezési eljárásban. A törvényszéki perekben, a melyek minden más államban ügyvédi kényszer alá esnek, nemcsak az ítéelő bíróság előtti egyes perceselexményekre nézve, de a rendes perek egész kategóriáira, mint a házassági és státusperekre nézve is személyes pervitelre bocsátja a jogtudatlan feleket, még pedig nemcsak az első bírósági el-

A ki pénzt akar megtakarítani

keresse fel a „GÓLYA” boltot, mert most mindenkinek alkalma nyílik arra, hogy szép és jó árut, olcsón vásárolhat kevés pénzért azért, mert jelenleg nagy kiterjedésű üzlethelyiséget kénytelen vagyok változtatni s a tulhalmozott, raktáron levő össze árucikkeket igen olcsón árusítom el.

Stark Benedek fia

rőfős- és divatárúkereskedő.

A „GÓLYA”-hoz címzett üzlet **KIRÁLY-UTCZA.**

járásban, de végig minden felebbezési forumon keresztül.

Mindezek betetőzéséül aztán léptenyomon birságot és költségben való marasztalási jogot ad a bíróságoknak, a mely birságokért és költségeikért mindig a képviselő ügyvédek terheli első sorban a felelősség, tekintet nélkül arra, hogy az ügyvéd vagy a fél követte-e el azt a szabálytalanságot vagy hibát, amely a birságot vagy költségben való marasztalást okozta.

Ilyen körülmények között nem csudálhatjuk, hogy a magyar ügyvédi kar, amely eddig néma megadással tűrte fokozatos visszaszorítását és nem állt be ama társadalmi osztályok sorába, a melyek folyton anyagi helyzetük javításának követelésével ostromolják a kormányt, végre megmozdult és kezdi fölemelni tiltakozó szavát jogainak, hatáskörének ilyen példátlan megnyirbálása ellen; most sem a saját anyagi és osztályérdekeinek előtérbe tolásával, mert minden más társadalmi osztály küzdelmét a saját anyagi jólétének biztosítására rokonszenvesnek vagy legalább is természetesen találja a közönség, csupán az ügyvédségtől várja el, hogy a maga anyagi érdekeivel elő ne hozakodjék.

Az ügyvédi kar most is az igazságszolgáltatás általános érdekeit, az általános jogbiztonságot tartja szem előtt, mikor a szakértő jogvédelem számára a törvénykezés terén ugyanazt a hatáskört, befolyást és tiszteletet követeli nálunk is, a melylyel az minden más jogtisztelő, modern állam törvénykezésében föl van ruházva.

Ebben az irányban foglalt állást a pécsi ügyvédi kamara is tegnap tartott rendkívüli közgyűlésén, melynek lefolyásáról az alább következő tudósításban számolunk be:

*

Tegnap (vasárnap) d. e. 10 órakor a pécsi ügyvédi kamara rendkívüli közgyűlést tartott, melynek tárgya volt: állást foglalni az igazságügyminiszter által a polgári perrendtartás tárgyában kibocsátott törvényjavaslat amaz intézkedéseivel szemben, a melyek az ügyvédi jogképviselést megszorítását, megnehezítését, az ügyvédi karnak eddig sehol sem tapasztalt mértékben való megrendszabályozását célozzák.

Erreth János elnök a közgyűlést megnyitván, felkérte a kamarai titkár, hogy mint előadó terjeszse elő a választmány javaslatát.

Pleininger Ferenc titkár erre rövid viszapillantást vetve a polgári törvénykezési eljárás reformjának 1878 óta folyó munkálataira, előadja, hogy a legújabb perrendtartási javaslat ügyvédelles irányzata ellen először a budapesti ügyvédi kamara emelte föl szavát, április 21-én tartott közgyűléséből terjedelmes memorandumot terjesztvén fel az igazságügyminiszterhez s azt pártolás végett megküldtén az összes társ kamaráknak. Ez szolgáltatott közvetlen alkalmat a pécsi ügyvédi kamara választmányának is arra, hogy a javaslattal a budapesti kamara által jelzett irányban foglalkozzék s a kamarai tagokat e nagyfontosságú kérdésben való állásfoglalás végett a mai napra rendkívüli közgyűlésre hívja egybe.

Felolvasta aztán a titkár azt a fölrati tervezetet, melyet a választmány a közgyűlésnek elfogadásra és az igazságügyi kormányhoz való fölterjesztésre ajánl. Bevezetésében hangsúlyozza ez a fölrati, hogy a kamarának kötelessége fölemelni szavát amaz ügyvédelles tendencia ellen, a mely az egész új perrendtartási javaslaton végigvonul s a mely

azt látszik bizonyítani, hogy az igazságügyi kormány az ügyvédben nem az igazságszolgáltatás egyenrangú faktorát, hanem az igazság helyes kiszolgáltatásának akadályát látja s azért annak működését minden eszközzel megszorítani s a mennyire tőle telik, lehetlenné tenni kötelességének tartja.

Kézzelfoghatólag kirí ez az ügyvédelles tendencia abból, hogy nemcsak minimális körre szorítja a javaslat a kötelező ügyvédi képviselést, mikor a járásbírói hatáskört minden más államnál jobban kiterjeszti s a törvényszéki eljárásban is mellőzi a kötelező ügyvédi képviselést az egyességekötés, beismerés és joglemondás eseteiben, a házassági és statusperekben és a járásbírói ügyek felelősségi eljárásában; nemcsak privilegizált zugirászkart szervez, mikor a kereskedő és iparosgegeket föltétlenül jogképviselőre bocsátja főnökeik peres ügyeiben: hanem egészen új rendszerét inaugurálja az ügyvédi képviselést megnehezítésének a különféle birságokért és költségeikért való felelősségnek első sorban az ügyvédre hárításával, habár azok a fél mulasztása vagy vétke folytán lettek is kiszabva. Mindez oda céloz, hogy a magyar ügyvédi kar kiszorítását abból a pozícióból, a mely minden szabad és jogtisztelő államban megilleti az ügyvédek Themis csarnokában s azért a pécsi ügyvédi kamara tagjainak is kötelességük csatlakozni a budapesti kamara fölterjesztéséhez.

Részletesen felsorolja azután a fölrati tervezet azokat a sérelmes intézkedéseket, a melyek minden más állam törvénykezési eljárásánál nagyobb mértékben korlátozzák az ügyvédi közreműködést. Követeli az ügyvédi képviselést a telekkönyvi és birtokperekben, az örökösödési és váltóperekben, ugy az 1000 korona értékű meghaladó ügyekben; mellőzteni kéri az iparos és kereskedőgegeknek pervitelre való jogosítását; követeli az ügyvédi képviselést kötelező alkalmazását a társasbíróságok előtti minden eljárásban. Az ügyvédi meghatalmazásnak a javaslatban előirt terhes és sokszor költséges formáit a külföldi perrendtartások példájára mellőzteni kívánja és követeli, hogy a szegényjogon perlekedők kötelező ingyenes ügyvédi képviselése csupán azokra az ügyekre szoríttassék, a melyekben az ügyvédi képviselést különben is kötelező. Kifogásolja azokat a tárgyalás-rendőri intézkedéseket, a melyek a polgári bírót oly hatalommal ruházzák fel az ügyvéddel szemben, a minővel a büntetőbíróságok sem bírnak. Tiltakozik az ellen, hogy az ügyvéd alaptalan tanubejelentésért, sikertelen felülvizsgálatért birságotassék s a halasztás költségeiben marasztaltassék akkor is, mikor a tanukat a fél utasítására jelentette be, a felülvizsgálatot a fél határozott kívánságára kérte s a halasztásra a fél hibája adott okot. Kifogásolja azt az intézkedést is, hogy a fizetési meghagyással érvényesíthető követelések perlése esetén az alperes csupán abban a költségben legyen elmarasztalható, a mely a fizetési meghagyással került volna fel. Végül a kereskedők és iparosok számlaköveteléseire továbbra is föntartani kívánja a könyvviteli hely bíróságának illetőségét.

Mindez intézkedések a magyar ügyvédi kar teljes anyagi és erkölcsi elzűllésére vezetnének; egyrészt mert oly szűk működési körre szoríttatnák, a mely tisztességes megélhetést sem biztosítana számára, másrészt pedig erkölcsileg megbélyegeztetnék az által, hogy a bizalmatlanságnak az ügyvédi hivatást lealázó olyan jelenségei foglaltanak a javaslatban, a melyek semmiféle más állam perrendtartásában föl nem találhatók s így a magyar ügyvédséget minden más állam jogvédői karánál alábbvalónak tüntetik fel.

És ez nemcsak közel 5000 művelt magyar család pusztulását jelentené — így szól végül a felirat — hanem megtámadását képezné a közszabadságnak és a közbiztonságnak is, mert csak független és tekintélynek örvendő ügyvédi kar képes a megsértett jogot minden irányban erélyesen és eredményesen megvé-

delmezni. Ahol az ügyvédség elnyomásában, az ellentük való ellenszenv propagálásában maga az állam játszik vezérszerepet, ott hiányzik a jog és szabadságnak legfőbb biztositéka, mert a jogában és szabadságában sértett fél nélkülözni kénytelen a független, bátor és tekintélyes jogvédőt.

A fölrati tervezetnek zugó éljenzéssel fogadott felolvasása után szólásra jelentkezett Kelemen Mózes dr. és helyteleníti, hogy a fölrati az ügyvédi kényszernek a mostani terjedelemben való föntartása, sőt kiterjesztése mellett tör lándzsát s ezzel olyan színezetet ad az egésznek, hogy tisztán a kenyérgkérdés szempontjából szólalunk föl. Ez nem volna méltó a magyar ügyvédi karhoz, a mely mindig küzdött a szóbeliség és közvetlenség behozataláért s most annak folyománya, a felek személyes perbeli szabad cselekvése ellen zúgolódik.

A közvetlen szóbeli eljárás lényege hozza magával, hogy a felek maguk is eljárassanak peres ügyekben, az ügyvédi kényszer tehát ellenkezik a szóbeli eljárás természetével. De nem is szükséges az ügyvédi kényszernek törvényben való kimondása, mert nem a törvény parancsa, hanem maga az élet teszi elkerülhetlenné az ügyvéd közreműködését a törvénykezési eljárásban s a félnek személyes pervitelre való feljogosítása csak üdvös az ügyvédekre, mert az levezetője annak a sok fölösleges munkának, a melyet az ügyvéd úgy sem vállalna el. Indítványozza tehát, hogy a fölratból az ügyvédi kényszer föntartásának sürgetése hagyassék ki s az legfőlebb a váltó- és statusperekre nézve kéressék.

Schwetz Antal dr. (Bonyhád) mint ideális disszertációt szépnek tartja Kelemen fejtegetését, de a dolog praktikumát tekintve, tartathatlan annak konklúziója, mert tagadhatatlan, hogy a perrendtartási javaslat létalapjában támadja meg az ügyvédi kart. Már eddig is működési körünk javarészt zugirások, hivatalosan protegált falusi jegyzők vonják el, nekünk csak a terhet, az ingyenes jogképviselést hagyván meg; mi lesz hát akkor, ha kontár elemek szabadittatnak a törvénykezési eljárás olyan területeire is, a melyekből eddig kizárva voltak. Szóló szívvel-lélekkel hozzájárul az előterjesztett fölrati elfogadásához s indítványozza, hogy a kamara titkárának köszönet szavaztassék annak fáradságos és kiválóan sikerült megszerkesztéséért. Indítványozza továbbá, hogy az akció minél erélyesebb formában való folytatása végett hívjon össze a kamara Pécsre országos ügyvédi értekezletet.

Erreth János elnök megjegyzi ez utóbbi indítványra, hogy a balassa-gyarmati ügyvédi kamara már küldött megkeresést egy országos ügyvédi értekezlet megtartása tárgyában s az a fölrati kérdésnek eldöntése után elő fog terjesztetni.

Többek hozzászólása után Pleininger Ferenc titkár reflektál Kelemen dr. indítványára és megjegyzi, hogy Kelemen félreértette a fölrati intencióját, mert az nem helyezkedik az egyoldalú ügyvédi osztályérdek álláspontjára, az ügyvédi kényszer kérdését sem mint kenyérgkérdést veti fel, hanem csak annak a bizonyítása végett utal a javaslatnak ezzel szemben elfoglalt álláspontjára, hogy olyan ügyvédelles tendencia uralja azt, a mely ellenkezik a jogszolgáltatás igaz érdekeivel. Nem abban áll a szóbeliségnek a lényege, hogy bármely jogtudatlan fél maga járasson el a peres ügyekben, hanem hogy a bíró előtt előszóval deríttessék fel az ügyállás és határozottassék meg a felek álláspontja. Ehhez pedig jogi szakértő igénybevétele szükséges az ügyeknek sok olyan kategóriájában, a melyeket a javaslat kivesz az ügyvédi kényszer alól. Nem akar a fölrati külön kedvezményeket a magyar ügyvédi karnak, csak azt a hatáskört és úgy akarja biztosítani látni számára, melyet minden modern szóbeli eljárás biztosít más államok ügyvédeknek.

A közgyűlés erre nagy lelkesedéssel el-

fogadta és a kormányhoz felterjesztetni rendelte az előterjesztett feliratot s a kamara titkáranak köszönetet szavazott annak elkészítéséért.

Végül elhatározta, hogy megkeresi a budapesti ügyvédi kört, mikép ebben a tárgyban az ország összes ügyvédeit egy országos értekezletre minél előbb hívja össze.

Ezzel az érdekes közgyűlés d. u. fél egy órakor az elnök elterelése közben véget ért.

Gyermekelőadás.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. június hó 3.

Tavaszbája, elbűvölő üdesége mosolygott szombaton délután színházunk nézőterére, melynek minden zegét-zugát ünneplő közönség töltötte meg. Aranyos csöppségek csacsogása, édes ügyetlensége s sokszor bámulatot keltő ügyessége hatalmas tapsra ragadta azt a nagy publikumot, a mely elment a színházba, emlékezve a tavalyi gyermekelőadásra, mely szinte szenzáció számba ment siker dolgában.

A Ferenc József Tanítók Háza javára tegnapelőtt, szombaton délután 5 órakor a színházban gyermekelőadás volt. Tekintve a jótékony célt, tekintve, hogy ily produktumok a gyermek kedélyvilágát nemesítik, az eszme dicsérendő. Sokan azonban nem gondolnak arra, hogy az ilyen dolog a gyermekek szülőinek pénzbe kerül s a mai világban, ezekben a szűk esztendőkből kell, hogy megnezzék az ember, mire adja a pénzét. No de erről most szó ne essék, lássuk a műsor lefolyását.

A program 9 számból állott, s ezek közül némelyiket meg is ismételtették s így történt meg, hogy az esti harangszó előtt néhány perccel ért véget az előadás.

Mindjárt elején megemlékezünk *Hercenberger* Józsefről, *Hoffer* Károlyról és *Lóhr* Vilmosról, a kik a táncot, az éneket, illetve a zenét tanították be odaadó buzgalommal, kiváló szakértelemmel, s nagy sikerrel. Az előadás sikeréből az oroszlanrész őket illeti meg.

A katonazenekar gyönyörű nyitánya után a közs. polgári leányiskola énekkara »Nyári reggel« című daljátékot adott elő, melyben kis és nagy karok magánszólamokkal változtak. Precizitással énekeltek.

Mike Ilonát tavalyról ismerjük már, mint ügyes szavalót. Ez idén is egy magánjelentet: »A szekrény rendezése« címen adott elő. Az a biztonság, a melylyel fellép, biztosítja számára a sikert, melyet emel csevegő s természetes hanghordozása. Nagyon megtapsolták s a tapsot, az elismerést méltán meg is érdemelte.

Grünhut Elli *Hoff* Richárd, székesegyházi orgonista kitűnő kísérete mellett hegedűjén *Srendszen* Románcát adta elő. A kissasszony szép sikert aratott. Játékán meglátszik, hogy — ha nem is egymagában — de már fellépett a nyilvánosság előtt, ha nem csalódunk, épen a filharmonikusok egyik-másik hangversenyén. Önállóságra törekszik a művészetben s e törekvése figyelemre méltó. Óriási tapsot kapott.

Az ötödik program pontot tánc töltötte be. *Dischka* Margit, *Heckinger* Valéria, *Reichl* Olga, *Präger* Ella, *Krausz* Margit, *Ullmann* Matild, *Salzmann* Berta, *Heckinger* Teréz, *Rozgonyi* Melanie, *Krausz* Gizella, *Rozgonyi* Aranka, *Haksch* Mária, *Sillay* Margit, *Engler* Boriska, *Ciglányi* Nelli, *Friedrich* Elza, *Scholz* Márta és *Schwarz* Ottilia, polgári iskolai növendékek táncolták sikerrel, eleganciával a leventét s ezt meg kellett ismételnök.

A tél tündére. Játék versben és énekkel. Ebben a kis apróságban *Till* Leona, *Wolf* Kari, *Tabak* Matild, *Sillay* Margit, *Peterdy* Sarolta, *Schlekinger* Ilona, polg. isk. növendékek és *Germann* Lacika szerepeltek. A verses játék közben négy gyönyörű előképet láttunk, a melyek közül egyik szebb volt, mint a másik.

Ezt követte a városi zeneiskola növendékeinek koncertje. Mascagni »Parasztbecsület« című operájának az Intermezzo-ját és Pappól Antante religiosot adta elő a vonós ötös zenekar zongora és harmoniumkísérettel. A két darabban meglátszott az oroszlanköröm, *Lóhr* Vilmos egészséges izlése, pontos lelkiismeretessége s zenei pedanteriája és épen ennek köszönhető, hogy a növendékek igazán szépet produkáltak.

A tréfás tót táncban *Biermann* Erzsike elemi iskolás és *Biermann* Károly főreáliskolai első osztályu növendékek lepték meg a közönséget ügyességükkel. *Podvinec* Elza polg. iskolai I. oszt. és *Schiller* Frigyes főreáliskolai II. osztályu növendékek pedig a csikóstáncban produkáltak valóban művészi dolgot. Ez utóbbi egy kettős műtánc, melyet *Hercenberger* József szerzett. A tánc magyar ötletes, eredeti s minden tekintetben jellegzetes, tele magyaros motívummal. A zenéje pedig szépen simul hozzá. *Hercenberger* diadala volt ez s kitűnő hírnevét csak emeli. Sok fáradságába kerülhetett, míg e táncokat betanította, de kitartása meghozta a kívánt sikert s önmagának a dicsőséget.

Az előadást remek előkép zárta be. *Hit*, *Remény*, *Szeretet*, ez volt az eszme s a kivitel méltó volt hozzá. Részt vettek benne *Marschall* Janka, *Siebert* Terka, *Straka* Jolana, *Horváth* Irma, *Germann* Ilona, *Kindl* Klementin, *Kött* Hilda, *Horváth* Ilona, *Dischka* Etelka és *German* Lacika. A függőnyt a viharos tapsra többször fel kellett huzni.

Ezzel végetért a gyönyörű előadás, melynek nagy volt az erkölcsi diadala s bizonyára hasonló az anyagi sikere is.

Tenyészállat díjazások.

Pécs, 1901. június 3.

Június hó 2-án tartotta meg a baranyavármegyei gazdasági egyesület a jó előre hirdetett nyugati fajú tenyészállat szemlét Németbolyban, mely díjazással volt egybekötve.

Vörös Mihály egyesületi titkár már egy hónappal előbb személyesen ment el a helyszínre, hogy a községi elöljárósággal és az intéző körökkel értekezzen és a megbeszélés nem volt meddő.

Az elragadtatás egy nemével kell itt megemlétenünk *Szinkovich* Károlyt, a mohácsi járásnak ezen agilis és körültekintő főszolgabíráját, aki mindent megtett arra nézve, hogy ezen nap valóságos népünneppé legyen és édes emléke sokáig maradjon meg a jelenlétak lelkében.

Az egyesület titkára már előző nap délután megjelent a községben, hogy a netán még be nem fejezett munkálatokra nézve a kellő utbaigazítást megadja. 2-án reggeli 6 órakor ugy a titkár, mint a melléje adott és önszántukból is szívesen hozzácsatlakozott *Székely* Márton és *Dévai* Gyula lelkes néptanítók megjelentek a vásártéren, hol az ünnepe meg lett tartva. A zászlókkal és a zöld galyakkal dusan feldiszitett zsűri sátor előtt foglalva állást, várták a felhajtókat.

Németboly képviselőtestületét a jóakarát nem közönséges szelleme szállotta meg. Már előzetesen 50 korona díjat állapított meg azon kikötéssel, hogy annak fele tehének, fele pedig üszök után adandó, de csak mohácsi járásbeli tenyésztő nyerheti el a díjat. Az egyesület felszólítására 6 tagot választott a bíráló bizottságba, 12 tagból álló rendező bizottságot alkotott, azonkívül kivonultak az ottani tűzoltók is, hogy a rend fentartásában segítségére legyenek.

Sőt az előrelátó főszolgabíró még kellő számu csendőrséget is rendelt ki, hogy minden rendezésnek elejét vegye.

Délelőtti 9 óráig tartott a felhajtás. Fel lett hajtva 20 darab tenyészbika, 99 darab tehén 9 borjuval és 97 darab egy éven felüli üsző. Összesen 225 drb.

Az előre jelzett időre megérkezett az egyesület buzgó elnöke, *Orsságh* Lajos *Tormay* Károly vármegyei alispán társaságában, valamint a bírálóbizottság tagjaival. Kitörő lelkesedéssel fogadta őket a több ezerre menő közönség.

A titkár jelentésének tudomásul vétele után egyesületi elnök szép beszéd kíséretében megnyitotta az ünnepélyt és a bíráló bizottság megkezdte működését.

Dél felé hajlott az idő, mire a nagy munka befejezéséhez ért és ekkor az egyesületi titkár kihirdette az eredményt. A meghatottság könyei voltak láthatók nem egy tenyésztő szemében és az izgatottságtól remegő kézzel vitték el az aranyokban kifizetett díjakat.

Díjazva lettek:

Tehének után. Diszokmánynyal kitüntetve:

1. Szieberth István, Németbolyról.
2. Fűrész József, Németbolyról.
3. Özv. Dlabigh Jánosné, Szajkról.

Elismerő okmánynyal:

1. Miskolcay Sándor, Mohácsról.
2. Schneider József, Németbolyról.
3. Schneider Ármán, Németbolyról.

Pénzbeli díjakat nyertek:

1. Rudolf Ádám, Németbolyról, 100 koronás állami díj.
2. Apary János, Belvárd, 80 korona állami díj.
3. Kresz Ignác, Németboly, 50 korona állami díj.
4. Ventzel Miklós, Kassa, 50 korona állami díj.
5. Kis Hegedüs István, Berkesd, 40 korona egyesületi díj.
6. Pfeil János, Németboly, 40 korona egyesületi díj.
7. Balázs József, Püspökbogád, 40 kor. egyesületi díj.
8. Rumszauer Fülöp, Szederkény, 30 korona egyesületi díj.
9. Heilmann József, Bozsók, 30 korona egyesületi díj.
10. Hesz Miklós, Szabar, 30 kor. egyesületi díj.
11. Schubert Károly, Püsp.-Szt.-Erzsébet, 30 korona egyesületi díj.
12. Neudhardt Borbála, Németboly, 25 korona Németboly község díja.
13. Nobacher Fülöp, Szederkény, 20 korona egyesületi díj.
14. Hirth János, Árpád, 20 kor. egyesületi díj.
15. Schvab András, Szederkény, 20 kor. egyesületi díj.
16. Szabó József, Nagyarsány, 20 kor. egyesületi díj.
17. Budányi György, Püspökbogád, 20 kor. egyesületi díj.
18. Hoffmann Ödön, Szederkény, 10 kor. egyesületi díj.
19. Hanek Miklós, Szederkény, 10 kor. egyesületi díj.
20. Schneider József, Püspökbogád, 10 kor. egyesületi díj.
21. Eberling Mátyás, Babarcz 10 korona egyesületi díj.
22. Hergenöder József, Szajk 10 kor. egyesületi díj.
23. Schubert Károly, Püspök-Szent-Erzsébet 10 kor. egyesületi díj.

Üszök után. Pénzbeli díjakat nyertek:

1. Wagner János, Babarc. 100 korona állami díj
2. Werner Virgil, Nyomja, 80 kor. állami díj.
3. Hoffmann Ödön, Szerdahely, 50 kor. egyesületi díj.
4. Hergenöder János, Babarc, 50 kor. egyesületi díj.
5. Gép Péter, Kisbudmér, 30 kor. egyesületi díj.

6. Trischler János, Németbóly, 30 kor. egyesületi díj.
 7. Ulrich Mátyás, Szederkény, 30 kor. egyesületi díj.
 8. König Konrád, Németbóly, 25 kor. Németbóly község díja.
 9. Molnár István, Babarc, 20 kor. egyesületi díj.
 10. Disztl Ferenc, Nagypall, 20 korona egyesületi díj.
 11. Eisenhut János, Szederkény, 20 kor. egyesületi díj.
 12. Stumpf Kristóf, Lovász-Hetény, 20 kor. egyesületi díj.

Bikák után. Diszoklevelet nyert: Deutsch Miksa, gyula-pusztai bérlő, collectiv kiállításáért.
Bikagondozók díját nyerték:

1. Németbóly község bikagondozója: Páva József, 20 kor. állami díj.
 2. Nyomja község bikagondozója, Till János, 10 korona állami díj.
 Berkesd község bikagondozója, Gyenis János, 5 kor. állami díj.

Összesen ki lett osztva 1215 korona.

A díj kiosztás után az alispán köszönetet mondott a vármegye közönsége nevében a gazdasági egyesületnek fáradhatlan tevékenységéért, majd a kiállítókhöz szólva, örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy az állattenyésztés vármegyénkben oly szép lendületet vett, mit különösen a páratlan szépségű üszőkben láthatott a közönség. Végre az elismerés me leg hangján emlékezett meg Németbóly kitűnő lakosságáról, kik nemcsak a gazdasági ágak művelésében, de különösen a magyarosodás terén érték el páratlan eredményt és így a többi németajku községnek is világító fáklyaként jelölik meg az utat, melyen a jó hazafiaknak haladniuk kell. Riadó, szünni nem akaró eljen tört ki a roppant tömeg lelkéből és ezen öröm kitörése mellett fejeződött be a szép és felejthetetlen ünnepély.

Az ünnepélyt társaságuk követte a község nagyvendéglőjében, hol a felköszöntőkben sem volt hiány. A gyújtó szavak villámként hatottak. Semmi feszesség nem volt érezhető, az egész ünnepelő közönség egy nagy családnak látszott, melynek tagjai testvéri szeretettel csüngenek egymáson. Megkapó jelenség volt, midőn Schneider József, németbólyi kisgazda szép magyarsággal köszöntötte meg egy a gazdasági egyesületnek ezen nagy áldozattal járó tevékenységét, valamint a vármegye közszeretében álló alispánjának megjelenését. Most már örömmel fogja meg újra az ekeszarvát, mondá lelkesedéssel, mert azon biztos uton halad, mely őt a boldogság révébe vezeti. Büszke arra, hogy magyar, hogy hazánk edes nyelvén fejezheti ki érzelmeit, a mit még néhány év előtt hiában kerestek volna Németbólyban.

Ebéd után kocsiútra ült a résztvevők legnagyobb része és megtekintette Montenuovo herceg jól kezelt gyönyörű birtokát, valamint a mintaszerűen berendezett tejgazdaságot és a páratlan szépségű nyugati fajú tenyészállatokat. — Evvel koronázta meg Tichay jószágigazgató a mai szép ünnepet, melynek emléke sokáig él az ott lévő ezernyi ezer kis birtokos szívében.

(A „Tolnamegyei Gazdasági Egyesület”) szintén tegnap, vasárnap délelőtt tartotta meg *Högyészen* tehén és üsződíjazását, mely minden tekintetben kitűnően sikerült és annak nyújtotta kétségtelen bizonyítékát, hogy az ilyen és hasonló tenyészállat díjazások nemcsak hasznosak, hanem közgazdasági szempontból fontosak is. Főleg azért, mert terjesztik és növelik a gazdaközönségben különösen a tenyészállatok gondos nevelése iránti buzgalmat.

A „Tolnamegyei Gazdasági Egyesület” högyészi tenyészállat díjazásán megjelentek a m. kir. földművelésügyi minisztérium részéről nemeskeri Kiss Pál államtitkár, Pirkner János állattenyésztési főfelügyelő, a gazdasági egyesület részéről Jessenszky Andor egyesületi elnök, Percel József egyesületi alelnök és a bíráló

bizottság elnöke, továbbá jelen voltak még Percel Dezső képviselőházi házelnök, Szily Tamás, Szikszay Elemér, és Jakabffy Imre állattenyésztési felügyelők, Döry Pál Tolnavármegyei alispánja. Stankovánsszky János, báró Jessenszky László, gróf Széchenyi Domonkos, ifj. gróf Apponyi Géza, és Bernrieder János földbirtokos, Széll Kálmán miniszterelnök veje. A tenyészállat díjazás, melyen Högyész és környékének gazdaközönségén kívül a Döry, Apponyi, Jessenszky és Percel uradalmak is résztvettek tenyészállataikkal, reggeli nyolc órakor kezdődött, amikor ezernél több szebbnél szebb szavasmarhát hajtottak fel, melyek mindegyike teljes elismerést érdemelt.

Kiosztásra tehén csoportjában a következő díjak kerültek:

A) Tehén-díjak:

- I. Állami díj 1 darabnak á 140 korona aranyban.
 II. Állami díj 3 darabnak á 120 korona aranyban.
 III. Állami 2 darab, G. egyesületi 3 darab díj 5 darabnak á 100 korona aranyban.
 IV. Gazdasági egyesületi díj 10 darabnak á 80 korona aranyban.

Az üszők csoportjában:

B.) Üsző-díjak:

- I. Állami díj 1 darabnak á 140 korona aranyban.
 II. Állami díj 3 darabnak á 120 korona aranyban.
 III. Gazdasági egyesületi díj 5 darabnak á 100 korona aranyban.
 IV. Gazdasági egyesületi díj 5 darabnak á 80 korona aranyban.

A díjazás, illetve a díjak kiosztása után, délben, a közönségi nagy kocsiudvarhelyiségében hatvan terítékű társaság volt, melyen a hivatalos honorációkon kívül a vidék intelligens gazdaközönségének számos tagja is résztvett.

Az ebédnél az első felköszöntőt Jessenszky Andor, a gazdasági egyesület elnöke mondotta a földművelésügyi miniszterre, illetve a képviselőtársaság elnökére, illetve a képviselőtársaság elnökére. Majd nemeskeri Kiss Pál földművelésügyi miniszteri államtitkár mondott felköszöntőt a „Tolnamegyei Gazdasági Egyesületre”, továbbá felköszöntőket mondtak még ifj. Apponyi Géza gróf, ki a jelenlevő vendégeket és a bírálóbizottság tagjait elvitt, Bernrieder József Döry Pál alispánra emelte poharát.

Számos felköszöntő hangzott fel még ezután az ebéd során, mely délutáni öt óráig tartott, amikor a vendégek s a hivatalosan jelen voltak a gyorsvonattal elutaztak.

Rablógyilkosság.

— Kirabolt és meggyilkolt kofa. —

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. június 3.

Városunk rendőrségi krónikája bár elég mozgalmas szokott lenni s csak a legnagyobb uborkaszezonban nem hozza meg minden nap a maga rendőri eseményét, olyan nagyobb bűnesetek, mint például egy rablógyilkosság, hála a Gondviselésnek, nem gyakran adnak dolgot a rendőrségnek.

Pécsett csaknem hat évvel ezelőtt volt az utolsó rablógyilkosság, mikor a Péter-utcában Marocsai József bányász gyilkolta meg a felesége éjnek idején az utcán, hogy az öreg megtakarított pénze az övé lehessen. Ezelőtt pedig a Lánca utcában egy Feld nevű rablógyilkos egy öreg kisasszonyt gyilkolt meg és rabolta el pénzét.

Tegnap reggel szintén rablógyilkosság történt Pécsett. E rablógyilkosság áldozata egy öreg kofaasszony, kit mindenki vagyonosnak ismert. És pénze miatt most erőszakos halállal mult ki s gyilkosa megrabolta mindenétől, a mit nála talált.

E rablógyilkosság részletei a következők:

(Az áldozat)

Évek hosszú sora óta árult a ferenciek-utcája végével szemben a vizolyáson tul a Korona-vendéglő sarkán egy kofaasszony gyümölcsöt és mindenféle édességet. — Koratavasztól késő őszig ült a sarkon asztala mellett s bizony mindig álltak körülötte vevők, mert hát a legjártabb helyet választotta árulótérül. Az egész szigetkülváros népe ott járt el előtte naponként s ismerte is mindenki s csak úgy hívták, hogy *Kata néni*. Már tudniillik csak azok, a kik jó szívvvel voltak iránta. Mert volt az öreg asszonynak sok ellensége is; különösen a kofatársadalomban, mivel irigykedtek reá a jó helyért. Ezek aztán elnevezték őt *piszkos Kata* névvel. Nem azért, mivel a gyümölcse s árucikkei nem lettek volna a legjobbak, de mert ő maga nem sok gondot fordított magára. Bár azért azt se lehetett róla mondani, hogy nem törődött magával, s bizony még szeretett eltréfálni a férfinépséggel is.

Valódi nevén Szammer Katalin, özv. Királyovics Andrásnének hívták. Ugy ötvenöt év körül járt s a „Korona” vendéglő mellett telken, a szigeti-országút 2. szám alatt, a Klimó-utca és Makár utca előtti kis térségre néző kis bolthelyiségben lakott. Bár volt neki saját háza is, a Kis-Rókus utca 3. szám alatt.

Kata néne régóta özvegyiségben élt. Ura után két leánya maradt, a kik már régen férjhez mentek. Az egyik leánya Suszter János, pálya utcai hentes felesége; a másik leánya Tóth József cserepes felesége, ki a Xavér-utca 25. szám alatt lakik. Kata néne az előbbi leányát nagyon szerette s ezt pénzzel többször kisegítette. A mult télen hozzájuk is költözött s novembertől egész husvétig náluk lakott, s akkor jött el tőlük, mikor az árulást a Korona sarkán ismét megkezdhetette. Tóth Józsefnét azonban nem szerette Kata néne és nem is segítette soha. Pedig ez a leánya hét gyermekkel bir, kik közül a legnagyobb, egy tizenhét éves leány hűlye, s a legnagyobb, tizenhat éves fiú sem valami ügyes gyerek. Így hát Tóth Józsefekre rájuk fért volna a segítség. A mult év novemberéig ott is laktak anyjuk házában a kis Rókus-utcában; de mert házbért nem tudtak fizetni, Kata néne elküldte őket. És a hét gyerekekkel Tóth Józsefék valósággal nyomorogtak. Nem is beszéltek anyjukkal; meg se látogatták, mert az kitagadta őket.

Pedig Kata nénéről mindenki azt beszélt, hogy sok pénze van. Nemesak a háza megör háromezer koronát, de a takarékpénztárban is van pár ezer forintja s állandóan van nála, a boltjában pár száz forintja.

Kata nénén ez ugyan nem látszott meg; de azért kofának elég jól bírta magát. Tolható kocsija volt, melyen összes árucikkei álltak, s most májusban egész kis — szél és eső ellen védő — páholyfajta ülőhelyet csináltatott magának s így trónolt a Korona sarkán.

(A gyilkosság felfedezése.)

Ha meguntta magát Kata néne, sokszor nappal is behurcolkodott a Korona sarkához közel levő boltjába. Így hát a tegnapi napon — még vasárnap is lévén — nem tűnt fel senkinek, hogy Kata néne nincs künn a Korona sarkán. S bár egész délelőtt s ebéd után sem látták, nem volt senki, a ki megnézze boltjában, hogy ott van-e és mit csinál. Pedig akkor szegény Kata néne már régen halott volt s ott feküdt a kis boltban agyonütve, vértócsában.

Ugy három óra tájban Vranits György, temetkezési vállalkozó, a Stirling-féle házban levő boltja elől azt vette észre, hogy egy fiú tart a Kata néne boltja felől a ferenciek-utcájára s kabátja alatt valamit rejteget. Odament hozzá és megszólította:

— Mit viszel a kabátod alatt te gyerek?!

A megszepent fiúnál azután egy koszorú fűgét talált.

— Hohó, te ez loptad a Kata nénétől. Gyere csak vigyük vissza!

Szólta a gyerekekre s a Korona előtt posztoló rendőrt is magához híván, hárman bementek a Kata néne boltjába.

A fiu az uton elmondta, hogy *Fülöp* Jósának hívják. tizenkétéves s van hét krajcárja. Azért ment be Kata nénéhez, hogy két krajcárért c-eresznyt vagy cukrot vegyen. *De a boltban nem látott senkit s az áruló asztalról hamar a kabátja alá rejtve egy kosoru fűgét, kiosont onnan.*

A megfogott csinytevő gyereket hát viték be a boltba. A külső két szárnyas boltajtó, egyik szárnya be volt csukva, a másik pedig csak behajtva. Ezt az ajtót kívülről belülről lakattal lehet bezárni. A belső üveges ajtó kilincsre volt betéve s mikor *Vranits György* benyitotta, tréfásan elkiáltotta magát:

— Hol van Kata néne?! Ez a fiu fűgét lopott...

De egyszerre elhült a vér az ereiben. A boltban elől állt a tolható áruló asztal s mellette a belső részen a földön hason feküdt egy női test. Csak meztelen lábait látszottak ki a ruha alól; fején egy kék kendő volt, de ennek csak széle látszott ki, mert a fejre egy gyümölcsös kosár volt borítva. A fejtől egész a küszöbig vér folyt, a mely már feketére megaludt s a fej is egész vértócsában hevert.

A jelen voltak rémülten látták, hogy itt rablógyilkosság történt. Nyomban siettek hát a rendőrségre, hogy bejelentsek milyen borzasztó bűnténynek jöttek — egész véletlenségből — a nyomára.

(A gyilkosság.)

A felfedezett rablógyilkosság színhelyére a rendőrkapitányság részéről *Sárkány Armin* dr. rendőrkapitány, *Ludvig Ferenc* dr. tiszti orvos és *Tóth Jenő* tb. rendőrbiztos siettek ki, hogy ott az első helyszíni szemlét megéjtsék.

A boltban ott találták a fentebb leirt helyzetben az áldozatot. Feje hátsó részén felülről lefelé egy irányban, de közepén megszakítva egymás mellett két, az agyhártyáig hatoló vékony mély seb volt; füle tövén balról szintén egy hasonló mély seb. Jobb kezének kisujja a szájában volt fogai között. A test kinyulva hason feküdt; a fej azonban a jobb arcra volt fordulva s a különben kerek arc teljesen laposra nyomódott már. Az áldozat szoknyájának zsebei ki voltak forgatva s nem találtak meg a kofaasszonyoknál szokásos pénzes zacskót sem. Az áruló asztalon levő fiókban négy forint aprópénzt találtak. — A holttesten vagy a ruhán semmi küzdelemnek, erőszakos védekezésnek és támadásnak nyoma nem volt.

A rablógyilkosság meg lévén ez első jelekre állapítható, a holttestet kocsióra tették s kivitték a budaikülvárosi halottasházba, hová a rendőrség fentnevezett közegei *Déván Ottó* királyi ügyészszel együtt mentek ki.

A hullaházban lemosták a véres arcot és fejet s az első orvosi szemle megállapította, hogy a halált vékony balta, vagy kalapács ütés okozta. A fejen levő három ütés közül bármelyik okvetlen halálhozó.

A gyilkos áldozatát hátulról csapta fejbe, gyors egymásutánban kétszer s harmadszor, mikor az már összeesett, a bal füle mellé csapott. Az áldozat nem kiálthatott s az egész gyilkosság pillanat műve volt; mert a boltban a Korona vendéglő udvarára is van egy ajtaja, mely felülről rácszott, tehát onnan meghallhatták volna, ha az áldozat kiált, vagy ha dulakodik a rablógyilkossal. Sőt az ütések gyors egymásutánja és mélysége folytán még az is következtethető, hogy a sebekből vér nem freccsent ki s nem lett sem a gyilkos szerzője, sem a tettes véres s a vér csak a leütött áldozatnak földre hullása után indult meg és szivárgott ki lassan a fej köré, az arcot elborítva s végigfolyva a földön a bolt küszöbéig.

A gyilkos végezvén áldozatával, egy kendőt dobott rá s egy gyümölcsös kosarat s

aztán kiforgatta zsebeit s zsákmányával odébb állt, a bolt belső ajtaját kilincsre betevén, a külső ajtót pedig behajtván.

(A bűntény ideje)

Természetesen, nyomban megindult a vizsgálat a rablógyilkosság ügyében.

Az első teendő az volt, hogy azt állapítsák meg, mikor történt a gyilkosság?

Erre nézve csakhamar sikerült egybehangzó adatokat szereznii.

Kata nénét kis Rókus utcai házában szombaton reggel látták utoljára. Vasárnap reggel azonban látták tejért menni és többen azt állítják, hogy reggel hat órakor a ferencrendiek templomába ment. Egy makár-utcabeli házaló hat óra körül beszélt is vele s kérdezte tőle:

— Hová megy Kata néne!?

— Elmegyek gyümölcsöt venni!

Ezt felelte az öregasszony, a kinek meggyilkolása tehát hat óra után történhetett, a mikor boltjából épen a tolható áruló asztallal ki akart menni a Korona sarkára. A gyilkos belépve hozzá, ekkor leütötte s úgylátta ki.

A vizsgálat megállapította ma délig, hogy az öregasszonynak a pécsi takarékpénztárban betéte van. Kata néne a napokban vett is ki jó summa pénzt, mert gyümölcsöt akart vásárolni. Erre nézve még az összegek nincsenek hivatalosan megállapítva, de az tény, hogy a rablógyilkosnak tudomása volt, hogy az asszonynál nagyobb összeg pénz van. Ezt elrabolta, s mivel a takarékbetét-könyv sincs meg, azt is el kellett, hogy rabolja.

A gyilkosság színhelyén tegnap este tartott második helyszíni szemlén az eláruló asztalban félrecsuszva egy tizforintost is találtak s mert semmi a boltban feltorgatva, vagy feltörve nem volt, tehát bizonyos, hogy a rablógyilkos tudta, hogy áldozata zsebében van a pénz s a takarékpénztári könyv is és leütvén, zsebei kiforgatásával hozzá is jutott zsákmányához.

(Ki a rablógyilkos?)

Kata néne — mint már fentebb emlí tettük — egyik leányával, *Susster* Jánosnéval élt csak jólában. *Susster* János most a kir. ügyészszégi fogház lakója, el lévén ítélve saját édes anyjának megveréseért egyévi börtönre. Ő tehát pompás alibit tud igazolni, annyi tény.

Susster Jánosnénak az öreg asszony többször adott segélyt. Így most is ötven forinttal adós neki a lánya, melyet egy mészárostárssal vett fel kölcsön s május elsejére kellett volna lefizetnie. De nem bírta s így az öreg asszony csak a kamat megfizetését sürgette tőle.

Susster Jánosné tegnap délután négy óra tájban épen anyjához akart meéni, hogy megmondja neki, miszerint a kamatot a napokban le fogja fizetni, mikor a Jókai-téren a kofaktól értesült, hogy anyját meggyilkolták és kirabolták.

Tóth Józsefekkel haragban volt az öreg asszony. Természetes tehát, hogy ezek s főképen Kata néne veje *Tóth* József ellen irányult a gyanu nyomban.

Tóth József cserepes s a Lauber vállalatnál dolgozik. A nyomozás megállapította, hogy *Tóth* József vasárnap reggel négy óra kor kelt fel s elment hazulról s a cserepesmunkánál használni szokott baltaalaku kalapácsát egy kovácsnál kiélesíttette. Azután hazament s felöltözvén ünneplőbe, nyolc óraor elment Lauberékhez s ott felvette a heti bérét. Visszamenet ott ment el a Kata néne boltja előtt, de nem tűnt fel neki, hogy a boltajtó be van téve. Hazatérvén egyideig ott-hon volt; majd — az ebédet be sem várva — egyik, nyolcéves leányával kiment. Szentkúton levő szőlőjébe s ott volt egész napon át s este tért haza.

Ekkor már Xavér utcai lakásán házkutatást tartottak, de ott semmi bűnjelet nem találtak s pénzt sem s a felesége rémülten

hallotta anyja meggyilkolását, de persze a tettről nem tudott semmit. Kiment a rendőrség a szentkúti szőlőbe is s épen elkerülték a hazatérő *Tóth* Józsefet; de a szőlőben s a prészázul szolgáló kis viskóban sem akadtak semmi bűnjelre.

Tóth Józsefet, mikor hazatért, nyomban letartóztatták s rendőrkapitányságra vitték. Hogy ő ölte volna meg az anyósát, arról természetesen nem akar tudni semmit. Az este *Tóth* Jenő rendőrbiztos előtt kihallgatásakor azonban úgy nyilatkozott, hogy ő bármit adna érte, ha kikerülne a bajból. *Sárkány* Armin rendőrkapitány tegnap este szintén kihallgatta s kihallgatása ma délelőtt is folyt *Vassary* Gyula főkapitány és *Déván* Ottó kir. ügyész jelenlétében. *De mindent tagad s bűnjel nincs is ellene.* Egyedül az alibi igazolásánál keveredik ellenmondásba s nem tudja határozottan megjelölni az időt, hol járt négy órától kezdve, míg haza nem ment. Kalapácsa kiköszörülését illetőleg azt mondja, hogy azt új állapotban szombaton vette s a munkához készítette s e kalapácson nincs is vérfolt, illetve nem lehet gyanus bűnjelnek eddig még elfogadni.

De hát az a körülmény, hogy ellenséges lábon éltek az öreg asszonynyal, hogy nagy nyomorban vannak hét gyermekükkel s a vasárnap kora reggeli elmenetele mind ellene szólnak s most folyik tovább ellene a vizsgálat.

Akár ő, akár más volt a rablógyilkos: pénzéért ölte meg az öreg asszonyt, a kinek hulláját ma délután 3 órakor boncolták fel a temető hullaházában. *Déván* Ottó kir. ügyész, *Finkay* Pál vizsgálóbíró, *Sárkány* Armin dr. rendőrkapitány jelenlétében *Blau* Adolf dr. és *Jellasi* István dr. törvényszéki orvosok. A fején, mely össze van teljesen törve, összesen nyolc kalapácsütést konstataáltak.

Ma délután a rendőrség újabb házkutatást tartott *Tóth* Józsefknél; kihallgatták *Tóth*né s gyermekeit s a meggyilkolt másik leányát, *Susster*né is s vagy tizenkét embert s a kihallgatások még lapunk zártakor is folynak a rendőrkapitányságon. A meggyilkolt takarékpénztári betéte 307 kor. 2 fill. volt. Ebből május 15-én száz koronát vett ki. Fiumébe el is utazott unokájával, a *Susster*né kis leányával, de csak husz forintot küldött el. Maradt tehát harminc forintja s a két heti bevételt is lehet tizenöt-husz forintra tenni, s így a a gyilkos a kétszázshét koronáról szóló takarékpénztári könyv mellett száz koronát rabolt el áldozatától.

Tóth Józsefet — ki ellen az a gyanu is szól, hogy az új, kiélesített kalapácsát egy ssekrény alá dugva találta meg lakásán a rendőrség — a felmerült súlyos gyanuokok alapján letartóztatottnak jelentette ki a rendőrkapitányság s holnap reggel át fogják kísérni a királyi ügyészszéghoz.

H i r e k,

Pécs, 1901. június 3.

Napirend 1901. június 4-én.

Naptár: keid. június 4. — Róm. kath.: Kerény. — Prot.: Kerény — Görög-kel.: (május 22.) Bazilisz. — Zsidó: Sziván. 17. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 35 perckor. — Hold két 9 óra 12 perckor este; nyugszik 5 óra 32 perckor reggel. Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, helyenkint csapadék várható.

— (Népiünnepély.) A Pécsi Dalárda tegnap délután kedvező idő mellett tartotta előré hirdeteit népiünnepélyét. A Tetteye fensikján ünneplő közönség tolongott. Fenn volt a város intelligenciája s ott voltak a város széplőgyei nyári toalettjeikben, kik közül számosan faradtak a Pécsi Dalárda érdekében, árulván konfettit és serpentint. A közönség a buffetekben eloszolva, vagy sétálva, konfettivel s serpentinnel mulatva szórakozott. Nagy érdekléssel vette körül állantóan egy nagyobb csoport azt a magas ruhat, melynek tetejében pénztárca, borosüvegek stb. lógtak.

Igen érdekes látvány volt a fölfelé törekvők sikertelen kísérletezése. Barnumék különlegeségei is nagy közönségnek örvendtek. A halász csárdában állandóan nagy közönség volt. Egész délután a katonazenekar hangversenyzett s válogatott darabokat adott elő. A Jogász Banda óriási tetszés mellett játszott a nyílt színpadon, a család is két ének számot »Régi nóta, híres nóta«, s »Nyisd ki anyám a virágos ablakot« adott elő, melyeket szintén nagyon megtapsoltak. A tréfás léggömbök feleresztése nevetető volt. Este pedig a Jogász Banda muzikájára még táncrea is kerekedtek s majd tizenegy óráig táncoltak. Ekkor aztán nyugalom űlt a fensikra, a mely egész délután oly zajos volt.

— **(A Schaumburg-Lippe-féle ösztöndíj.)** A helybeli püspöki jogliceum baranyamegyei születésű hallgatóinak számára alapított Schaumburg-Lippe féle ösztöndíjra vonatkozólag a bizottság azt határozta, hogy ez évben, minthogy csak pécsi születésű s nem baranyamegyei folyamodott, nem adja ki az ösztöndíjat. Ilyen értelemben fog a bizottság a közgyűlésnek is jelentést tenni.

— **(A közigazgatási tanfolyam vizsgái.)** A közigazgatási tanfolyamon a hallgatók részére a rendes félévi vizsgálatok folyó hó 24 étől 28-ig bezárólag lesznek. A képesítő vizsgálatok pedig a jövő hó július 1—15. közt lesz. Erre vonatkozólag azonban a kormánybiztos, ki e héten megérkezik, elnöklete alatt tartandó értekezleten fog dönteni.

— **(Kirándulás Abaligetre.)** A Máv. alkalmazottainak tavaszi kirándulása minden tekintetben fényesen sikerült. A mulatozás színhelye Abaliget állomás melletti erdő tisztaság területén volt, hol a rendezőség ideje korán gondoskodott asztalok- és padokról. Ezerötszázra ment a pécsi kirándulók és a környékből összesereglettek száma. A bogrács-gulyást kitűnően *Kammermayer* István készítette. A kirándulók legnagyobb része a reggeli 1/2, 7 órai külön vonattal felbokrétázott és zászlódiszt öltött mozdonyon ment ki, hova a déli és délutáni személyvonatokon még számosan csatlakoztak. A tánchoz való zenét két banda, vonós és kürtös tagokból játszotta, mi a kedvet csakhamar felderítette, és ideje korán tánchoz látott a gondtalan jókedvű fiatalság. Délután folyamán nagy ünnepélyességgel fogadták *Hankó* Gyula főmérnök műhelyfőnököt, ki a kedélyes társaságban kellemesen időzött. A rendezőség szorgosság tekintetében, előzékenység és figyelem szempontjából mi kívánni valót sem hagyott fön, mely buzgó rendezőségnek éltető lelke, vezetője *Németh* József művezető ritka tapintattal és halás elismerést kinyert éberséggel oldotta meg vállalkozásával járó nem csekély feladatát. Pécsről és a környékbéli állomásokról több tisztviselő vett részt családjaikkal. Ott volt *Biró* Imre, Abaliget közkedveltségű, figyelmes plébánosa is, ki a gondozása alatt álló barlang megtekintését előzetes gondoskodásával könnyen lehetővé tette. Részt vett a mulatozásban *Bokor* Dénes orfűi főerdész is, kinek köszönhntte az a mástélevényi kiránduló azt a szép hely megnyerését, mihez hasonló kevés van a vidéken. Ebéd ideje alatt a „Pécsi Polgári Daloskör“ gyújtó, fülbemászó, kedves s magóar zamatos nótáival emelte az amugy is derült hangulatot, melyért jól megérdemelt, az erdős hegyoldalról többszörösen visszhangot keltő elismerésben része űlt. A rendezőséghez következő felülfizetések érkeztek, nevezetesen: *Fáy* Zsigmond 2 k., *Apostol* Lajos 1 k., *Dollinger* András 3 k. 40 f., *Votroba* János 40 fill., *Vass* Ferenc 1 kor. 40 fill., *Gombárovics* Kálmán 2 kor., *Jablonszky* Miksa 2 k., *N. N.* 40 fill., *Kiss* Gyula 1 kor., *Berger* Imre 2 kor., *Hock* István 3 korona, *Tarján* Ernő 2 kor., *Csontos* Sándor 2 k., *Kammermayer* István 1 k., *Klein* László 2 k., *Szigeti* Lajos 3 k., *Nádor* Lajos 3 k., és dr. *Ludvig* Ferenc 10 k. Mely szíves adakozásokért elismerő köszönettel adózik a rendezőség. Este 8 órakor taka-

rodót fujtak és húztak a zenekarok, amidőn is sietett mindenki a várakozó külön vonatra, mely a sokaságot 9 órára beszállította a központi pályaudvarba, honnét csak nagy nehezen bontakozott szét. A szórakozott és gondtalanul eltöltött napi mulatság hatása alatt.

— **(Eljegyzés.)** *Schwarz* Ferenc, a pécsi Pollák-cég alkalmazottja eljegyezte *Bandler* Ilonkát, *Bandler* helybeli vendéglős leányát.

— **(Brutális atya.)** *Horváth* Mátyás magyar-üröghi lakos tegnap éjjel háromnegyed 11 órakor megkéselte hasonnevű fiát, a ki-nek bal arcán ejtett a késsel 16—18 cmnyi sebet. A megsebesült fiut a községi bíró azonnal beszállította a pécsváradi kórházba. Kihallgatni azonban a fiut nem lehetett, mert süketnéma.

— **(Gőzgépkészítők és kazánfűtők képesítése.)** A m. kir. kereskedelmi miniszter az iparfelügyeleti és kazánvizsgálati szolgálatnak folyó évi április hó elsején bekövetkezett egyesítése alkalmából a gőzgépkészítők és kazánfűtők képesítésére az ország több pontján jelenleg fennálló bizottságokat megszüntette és ezzel egyidejűleg az iparfelügyelői kerületek székhelyein, nevezetesen: Aradon, Besztercebányán, Brassóban, Budapesten, Debrecenben, Fiumében, Győrött, Kassán, Kolozsvárott, Marosvásárhelyt, Miskolcon, Nagyváradon, *Pécsett*, Pozsonyban, Sopronban, Szegeden és Temesvárott új vizsgáló bizottságokat állított föl. A vizsgák iránti kérvények a bizottságban képviselt ker. kir. iparfelügyelőhöz intézendők.

— **(Pénzügyigazgatósági hír.)** A pénzügyminiszter a soproni magy. királyi pénzügyigazgatósághoz *Didovác* Ignác végzett joghallgatót pécsi lakost pénzügyi fogalmazógyakornokká ideiglenes minőségben kinevezte.

— **(A becsületes megtaláló kötelessége.)** *Ritter* Bálint báttaszéki lakos május elején, egy kedvező napon Várdomb felé kerekedett. Kerekedés közben — hogyan, hogyan sem? — elvesztette óráját. A napokban azután megtudta, hogy ki volt az óra szerencsés megtalálója. Be is jelentette a csendőrségnél. A csendőrök özv. *Willi* Bálintnét kikérdezték; ez beismerte, hogy megtalálta az órát, de mivel nem tudta, ki vesztette el, oda ajándékozta a bátyjának, *Deutsch* Péternek. A csendőrség — persze — nem elégedett meg, feljelentette a becsületes megtalálót, mert hiszen jól tudhatta, hogy mi lett volna kötelessége: ott van a községi előljáróság, majd kikutatja az elvesztőt. Aligha keserű lecke nem lesz ez *Willinének*!

— **(Névmagyarosítás.)** *Weisz* Dániel, simontornyai illetőségű, budapesti lakos vezetéknevének »Vértess« re kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— **(Maturánsok kirándulása.)** A pécsi áll. főreáliskola ez évi maturánsai ma reggel 7 órakor *Mike* Géza, tanár vezetése alatt Pécs-Bányatelepre rándultak ki, hogy az ottani gépházakat megsejmeljék. Délelőtt folyamán a gépészmérnök szíves kalauzolása mellett megtekintették a gépeket és délután, sok ismerettel gyarapodva, visszatértek a városba.

— **(Eltévedt vadkan.)** Felső-Hidvéghen a múlt héten az ottani csősz rókalesre ment ki a nádasba; egyszerre csak egy vadkan termett előtte: a csősz nullás söréttel rálőtt a valahonnan oda tévedt agyárosra és szerencsés lövéssel leterítette s bevitte a számtartóhoz. Azon a vidéken vadkannak híre

hamva sincs, s így valószínűleg valami távolabbi erdőségből került a hidvéghi nádasba a két és fél évesnek látszó vadkan.

— **(Borivóknak)** a bor savanyúvizzel való keveréséhez a Krondorfi savanyúviz legjobban ajánlható. A Krondorfi savanyúviz semlegesíti a borsavat és ezáltal a bor ízét kellemessé teszi, anélkül, hogy a bor színe változnék. A Krondorfi savanyúvizet nyálkaoldó hatásánál fogva a légző szervek, a gyomor és a húgyhólyag összes hurutos bántalmainál gyógyítal gyanánt az orvos urak a legjobban ajánlják.

Tőzeg-árnyékszék.

Tekintetes

Kraus István urnak
Pécsett.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított *tőzegszóró klozettekkel teljesen meg vagyok elégedve*. A klozetek kifogástalanul működnek és *teljesen szagtalanok*.

Tisztelettel

Dr. Mende Lajos.

TÁVIRATOK.

— **Gyilkosság az utcán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma reggel hajnalban Budapesten *Chovanetz* István gyárimunkás találkozott *Schmalzer* Julia nevű régi kedvesével, ki ráunva hónapok előtt elhagyta. *Chovanetz* a ma reggeli találkozáskor felszólította a leányt, hogy térjen hozzá vissza, de miután az tagadó választ adott, *a legény kést rántott s mellbe szurta a leányt, ki szörnyet halt*. A gyilkos azután a Duna-parthoz menekült s *beleugrott üldözői elől a folyamba*, honnan azonban kifogták.

— **Delegációból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar delegáció külügyi albizottságának ülésén elfogadták *Falk* előadónak a teljes üléshez terjesztendő jelentését, melyben köszönet szavaztatik a külügyminiszternek a kínai bonyodalom dolgában követett magatartásaért. A teljes elismerést kifejező jelentés végén a költségvetést elfogadják.

Az osztrák delegáció ma tartotta első teljes ülését Bécsben, a hadügyi költségvetést tárgyalva.

— **A miniszter beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Cseh* Ervin miniszter *Karlócán* beszámolóját tartotta választóinak, kik azt nagy lelkesedéssel fogadták.

— **Magyarfaló osztrákok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapest székesfőváros tanácsának ötödik adóügyi osztálya megszűnván a közadók kezelése körüli teendők, a kerületi elöljárósághoz utaltattak. Erről Budapest polgár-

mestere körlevélben értesítette a magyar és osztrák községi elöljáróságokat. Ily körlevél jutott *Waiern* karinthiai község elöljáróságának is, de a levél ma délelőtt fölbontatlanul visszajött piszkolódó jegyzetekkel borítékán, melyek között ilyenek állanak: „Kan in Waiern nicht gelesen werden. Betar zu den magyarren nach Budapest. Frechheit! „Végül a portomentesség is szemet szurt az osztráknak amennyiben megjegyezte: „Das auch noch!“

— **Jogászok közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Magyar Jogászegylet vasárnap délelőtt 10 órakor tartotta *Vavrik* Béla, kuriai tanácselnök elnöklete alatt évi rendes közgyűlést Budapesten az egyesület Szemere-utcai helyiségében. A közgyűlésen a tagok nagy számmal jelentek meg. Dr. *Vavrik* Béla elnök megnyitva a közgyűlést, ismertette az egyesület múlt évi működését. Az egyesület a lefolyt évben 19 felolvasó teljes ülést tartott; ezek közül 15 önálló felolvasást és 4 vitaestét. Az egyesületi működés súlypontját a magyar általános polgári törvénykönyv tervezetének kritikai méltatása képezte, melyre az egyesület az igazságügyminiszter hivatalosan külön is felhívta. Az egyesület a tervezettel hét ülésben foglalkozott. A polgári perrendtartás átdolgozott tervezetével az egyesület csak három estén át foglalkozhatott. A büntetőjog és eljárás szintén három estét foglalta le az egyesületnek. A hiteltörvények köréből az egyesület 4 estén keresztül foglalkozott a biztosító magánvállalatokról szóló törvényjavaslattal. Végül a közjog és közigazgatási jog két estén át foglalkoztatta az egyesületet. Az egyesületnek a múlt évben volt 609 budapesti, 235 vidéki, összesen 844 tagja. Évközben töröltetett 26 budapesti, 33 vidéki, összesen 59 tag. Ujjonnan fölvetett 176 budapesti és 62 vidéki tag, összesen 238 új tag. Az egyesületnek eszerint jelenleg 759 budapesti és 264 vidéki, összesen 1023 tagja van. A tagok örvendetes szaporodását az évi jelentés szerint a dr. *Székács* Ferenc elnöklete alatt működő propaganda bizottság segítette elő. A keresk. miniszter 500 korona értékű bélyegjegyeket adományozott a lefolyt évben az egyesületnek postaköltségei könnyebb viselésére. Az igazságügyminiszter pedig az egyesületi kiadványok 5 újabb kötetét rendelte meg folytatólag 132 példányban a kir. törvényszékek és ügyészségek részére. Ugy az évi jelentést, valamint a múlt évi zárszámadásokat, a melyeket dr. *Vámossy* Károly egyesületi pénztáros terjesztett elő, jóváhagyólag tudomásul vette a közgyűlés. Végül a választásokat ejtették meg. Elnök lett: *Vavrik* Béla, kuriai tanácselnök, alelnökök: dr. Beck Hugó, kuriai

biró, dr. Vécsey Tamás, egyetemi tanár és dr. Környei Ede ügyvéd. Titkárok: dr. Fayer László, egyetemi tanár, dr. Illés Károly, ügyvéd, dr. Szladits Károly és Vámbéry Rusztem albirák. Ügyész: dr. Kenedy Géza; pénztárnok: dr. Vámossy Károly ügyvéd, könyvtárnok: dr. Farnás János, kuriai biró. A választmány 36 tagját is újból megválasztották. — Ezzel a közgyűlés véget ért.

— **A Duna titka.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az éjszaka a Concordia malommal szemben a budai oldalon egy föl-oszlásnak indult férfihullát fogtak ki a Dunából. Ez a férfi körülbelül negyven esztendősen lehetett. — Ugyancsak a budai oldalon az Elevátor átellenében egy másik férfihullát is kivetett a Duna. Jól megtermett, csontos ember volt. Haja hosszú és fekete, szakála rövidre nyírott és közepén kiborotvált, fekete sacco kabátot, sűrű kopott mellényt és fehér fodros inget viselt. Mind a két holttestet beszállították az orvostani intézetbe.

— **Olasz-török konfliktus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából írják: Négy hadihajó Speziából a Levanteba indult, hol körülbelül 50 napig fognak cirkálni. Több lap szerint ez összefüggésben van a prevezai olasz-török incidenssel.

— **Az olasz királyi pár öröme.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rómából írják: A királyi család örömeiben az egész nép részt vesz. Este imponáns tüntetés volt a királyi palota előtt. Köz és magánépületek kivilágítva. A király bünbocsánatot adott számtalan elítéltnak, kis leánykaja születése alkalmából.

— **A Mihákovics-szobor leplezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lélekemelő szép ünnepély színhelye volt vasárnap délelőtt Budapesten a tudományegyetem tüzoltó-utcai új bonctani intézete. Az intézet kertjében nagy ünnepség mellett leplezték le dr. *Mihákovics* Gézának, egyetemünk elhunyt európai hírű tanárának emlékszobrát. A kegyeletes ünnepélyen a magyar tudományosság képviselőin kívül közéletünk számos kitűnősége és nagyszámu közönség vett részt. Ott voltak: *Wlassics* Gyula, közoktatásügyi miniszter, *Molnár* Viktor és *Chyzer* Kornél, min. tanácsosok, *Szalay* Imre, a nemzeti muzeum igazgatója, *Szily* Kálmán, min. tanácsos, az akadémia főtitkára s még igen sokan. — A család részéről megjelentek: *Mihákovics* Géza özvegye, *Margit* leányával, *Mihákovics* Tivadar, kir. közjegyző, az elhunyt öccse, továbbá a legközelebbi rokonok is. Nagy számban jelent meg az egyetemi ifjuság és a kegyeletes közönség. Az ünnep első része az intézet földszinti nagytermében folyt le. Dr.

Bókay Árpád orvoskari dékán, mint a szoborbizottság elnöke, megnyitó beszédében elmondta a szobor rövid történetét. Az egyetemi ifjuság penditette meg az emlék fölállítását s a terv kivitelét előmozdította az orvosi fakultás. Az elnöki megnyitó után dr. *Lenhossék* Mihály, egyetemi tanár, a ki most *Mihákovics* katedráját tölti be, nagyszabásu emlékbeszédben méltatta *Mihákovics* Gézának eredményekben gazdag munkásságát, kiemelve páratlan szorgalmát és rajongó hazaszeretetét. A *Mihákovics* egész életét és irodalmi működését méltató remek beszéd nagy hatást keltett. A hallgatóság percekig éljenezte a kitűnő fiatal tudóst. *Bókay* dékán köszönő szavai után a gyülekezet a parkba vonult, a hol *Navratil* Dezső, az orvostanhallgatók segítő önképző egyesületének elnöke mondott ünnepi beszédet. Szavai betegeztével lehullott a lepel az érc mellszoborról, mely *Mihákovics*ot élte delén, a rektori méltóság jelvényeivel örökíti meg. Lelkes éljenezés zúgott föl s ezután a talapzatra letették a koszorúikat.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Dr. Tolnai

VIZGYOGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétatéren. — (Nyitva egész éven át.)

Az intézetben minden a vizgyógy-módhoz tartozó eljárások végeztetnek PRIESSNITZ és KNEIPP rendszere szerint.

Massage, villanyozás és villanyos fényfürdő. Meleg ásványfürdők: vaslápsó, fenyő, halleini anyaglugsó és kénfürdők.

Szénsavas, villanyos és elkülönített gőzfürdő. Belégző-osztály: só, törpefenyő és lignosulfit belégzéssel.

Harminc jegy egy rendszeres vizkúrára 18 forint. A jegyek 40 napi érvényességgel bírnak.

Modern berendezés, szigorú tisztaság, gondos orvosi felügyelet.

Rendelés és felvétel naponta d. u. 4—6-ig.

Huzás visszavonhatatlanul
1901. június 25-én.

CONCORDIA sorsjegyek
á 1 korona.

Főnyeremény:
30.000 korona
értékű

ajánlja

SCHAPRINGER J. bank- és váltó-üzlet
ULLMANN M. K. bank- és váltó-üzlet

Pécs.

Özv. Kovátsits Antalné

zsigyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát lósszerszám, nyereg,
pénzserszény, utibőrönd és sétatobokban.

V. 318. 901.

végr. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a szentlőrinci kir. járásbíróóság 1901. évi V. 202/1 számú végzése következtében Lusztig és Beck budapesti cég javára Csarschlmre sellyei lakos ellen 360 kor. s jár. erejéig 1901. évi április hó 15-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján felül és lefoglalt és 3492 korona 70 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: butor és boltiárúk nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentlőrinci kir. járásbíróóság 1901. évi V. 202. számú végzése folytán 360 korona tőkét követelés, és eddig összesen 50 korona 80 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Sellyén leerdő eszközlésére 1901. évi június hó 5-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. ak LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szt.-Lőrinc, 1901. évi május hó 20-ik napján.

Jellasich Károly,

kir. bir. kezelő.

2768. sz.

Tlkv. 1901.

Árverési hirdetemény.

A pécsi királyi törvényszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Steiner Fülöp és neje szül. Klein Julianna gyöngyösmellék. és Stercinger Sámuel mohácsi lakos, mint Stercinger Szidónia és Sarolta gyámja árverési ügyében a végrehajtási joghatályos birói árverést a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinci kir. járásbíróóság területén levő M. Mecske község határában fekvő s a magyar-mecskei 110. sz. betétben I. 1-4. srsz. alatt felvett ingatlanokra 81/2. hrsz. 42. a) és 83/1. hrsz. 42. b) sz. házakra 2410 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi június hó 27. napján d. e. 9 órakor Magyar-Mecske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 241 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy neki az 1881. LX. t.-cz. 176 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1901. évi március hó 26. napján a kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Kerese,

kir. törvényszéki biró.

Dr. ZÖLD Sándor

pécsi ügyvéd

irodáját

PERCEL-UTCA 24. sz. (Percel-utca és Gábor utca sarkán) házába helyezte át.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)**

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt Párisban Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), Bécsben Madame Spitzernél, Budapesten Árvay cs. és kir. udv. szállitónál, Brassóban László M. L. és Társa cégnél, Drezdában az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után **15** frt.

Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhirre teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu ruhák és kabátok elkészítését a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

Ki van zárva

hogy **butorszükségletét** bárhol jobban szerezhetné be, mint

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.,

hol a legjobb minőségű asztalos és kárpitos butorok állandóan óriási választékban vannak raktáron és

**rendkívüli olcsó árban
adatnak el.**

Szöllősgazdák * * * *

*** * * * * figyelmébe!**

Legjobb és legolcsóbb a **szöllőkötöző zsinog**, jobb és olcsóbb a **ráflánál**,

kilója csak 32 kr.,

továbbá **ablaktisztításhoz való mentőv, gazdasági kötélárúk, zsinogok, sodrony és kenderkötelek, tömlők, malomhevederek, tornaszerek, függő és Lawn-Tenis hálók** mindig készletben vannak és jutányos áron kaphatók

Gipsz József

kötéláru üzletében

PÉCSETT, belváros II. ker., ország-ut 47. szám

(saját házában.)

A pécsi igen tisztelt közönségnek ez uton tisztelettel tudomására hozzuk, hogy **a valódi és világhírű „Schönmann“-féle**

Ambre és Cairo-féle

czigaretta hüvelyek ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

egyedüli eladási jogát

özv. Tausz Vilmosné

dohánykülönlegességi raktárának **adtuk át.**

Hogy ezen, még eddig felülmulhatlan hüvelyek elterjedését előmozdítsuk, a fenti cégnek oly olcsó árakat adunk kézre, hogy képes **100 hüvelyt 20 krért, 1000 dbot frt 1.80 adni.**

Ezáltal mindenkinek lehetővé van téve **jó papirt olcsó áron** használhatni.

Teljes tisztelettel

Schönmann & Singer.